

§ 49 d

Vi er positive over for ledighedsydelsen – idet den er et skridt på vejen henimod en sikring af forsørgelsesgrundlaget for personer, der er ledige mellem 2 skånejob. Ledighedsydelsen for handicappede skal ligestiles med dagpengeydelsen, der gælder for det øvrige arbejdsmarked – og ikke kun udgøre 82 pct. af dagpengeniveauet. Og hvorfor skal handicappede kun være berettiget til ledighedsydelsen i max. 3 mdr. inden for 24 mdr.?

Der er dog fortsat et forsørgelseshul i den periode, der går fra at en person er visiteret til et flexjob og får anvist et flexjob. Vi vil foreslå, at der indføres en tidsfrist på 3 mdr. for den periode, der må gå mellem visiteret og anvist flexjob. Herefter skal forsørgelsesniveauet være ledighedsydelsen.

Vi finder det meget uheldigt, at ydelsen ikke er en sikringsydelse under arbejdsløshedsforsikringslovgivningen. I og med, at ydelsen lægges uden for dette regi, vil incitamentet for at bevare et medlemskab af fagforening og a-kasse bortfalde. Det betyder, at personen, der skal forhandle løn- og arbejdsvilkår i et flexjob, ikke har *ret* til at trække på tillidsrepræsentanten for det pågældende fagområde ved aftaleforhandlingerne – og fagforeningen har en langt mindre interesse i at sikre, at der indgås en overenskomst mellem ansat og arbejdsgiver. Den ansatte befinder sig i en situation, hvor vedkommende reelt ikke kan stille krav til arbejdsgiveren i angst for at miste flexjobbet og dermed forsørgelsesgrundlaget.

Handicappede skal have mulighed for et arbejde, der i indhold og omfang svarer til kvalifikationer, interesseområde og funktionsevne, og vi ønsker derfor præciseret, hvad der menes med et *rimeligt* tilbud om flexjob.

Som det sidste i forhold til § 49 d finder vi ordvalget »uforskyldt« uheldigt, og det giver klart associationer til tidligere tiders moralske vurderinger i forbindelse med ret til socialhjælp. Vi ser hellere, at der bruges samme vending som i lov om arbejdsløshedsforsikring: »Uden fyldestgørende grund ophører med sit arbejde«.

§ 135 a

Det lyder positivt, at staten afholder udgifterne til løntilskud – herunder også kommunernes udgifter til løntilskud. Det skal dog lige

bemærkes, at staten reducerer bloktilskuddet til kommunene med tilsvarende beløb.

I »Et arbejdsmarked for alle« påpeger regeringen, at formålet med loven dels er at forebygge udstødelse fra arbejdsmarkedet og dels at skabe bedre muligheder for oprettelse af flexjob. Regeringen foreslår bl.a., at der skal kunne stilles krav til virksomheder, der varetager udliciterede opgaver for f.eks. kommuner om, at en vis andel af virksomhedens beskæftigede ansættes på særlige vilkår.

Hvis vi forfølger denne tankegang – vil regeringens krav om, at en vis andel af virksomhedens beskæftigede skal ansættes på særlige vilkår, føre direkte til udstødelse af arbejdskraft ansat på normale vilkår.

Eks.: Flere kommuner har udliciteret dele af hjemmeplejen til private hjemmeservicefirmaer. Hvis disse firmaer fortsat skal have kommunen som kunde, »tvinges« de til at ansætte personer i flexjob. Da vi taler om en mindre privat virksomhed, der økonomisk skal »løbe rundt«, vil der med ansættelse af personer i flexjob blive et overskud af arbejdskraft, som virksomheden bliver nødt til at skille sig af med. Vupti – dermed sikres karrusellen.

Som handicappede må vi skarpt tage afstand fra, at oprettelse af flexjob vil medføre udstødning af arbejdskraften på det »almindelige« arbejdsmarked. Det vil hæmme enhver mulighed for integration og føre til, at personer i flexjob bliver en uønsket paria på arbejdsmarkedet.

Hensigten med refusionsordningen i henhold til § 135 a er at stimulere til oprettelse af flexjob i den private sektor. Det vil betyde udlicitering af hjemmeplejen i langt større stil, end vi kender det i dag.

Dansk Handicap Forbunds holdning til flexjob: ansættelse skal så vidt muligt ske på det ordinære arbejdsmarked på almindelige vilkår, personer med nedsat arbejdsevne kan have behov for arbejde på særlige vilkår – evt. flexjob med løntilskud, personer med varigt nedsat erhvervsevne, der er visiteret til et flexjob, skal sikres et forsørgelsesgrundlag på dagpengeniveau, såfremt kommunen ikke kan skaffe et rimeligt flexjob, handicappede skal sikres reel indflydelse på og sikring af, at et tilbudt flexjob er i overensstemmelse med personens uddannelse, hidtidige erhvervs erfaring og funktionsevne,